

рятъ, и слѣдъ нѣкой день безъ друго ще ни кажътъ мѣстото, което си е избралъ за прибѣжище.

По-лоши извѣстїя не бы могль да ми възвѣсти нѣкой. Наистинж прїятели-тъ ми бѣше на прѣстолтъ, но виждаше ми ся съвсѣмъ невъзможно да ся примирѣ вече съ Пулосскаго; и слѣдователно изгубвахъ Лодовскж за всегда. Като знаяхъ добръ характертъ на бащж ѿ, бояхъ ся да не бы да ся ожесточи до нѣкоїхъ крайность; и понеже настоящето мя ужасаваше, не смѣяхъ да погледнѣ ни въ бѣдущето: и до таквозь унынїе бѣхъ пристигнѣль отъ страданїята си, щото нити на честитенїе на прїятелиа си новийтъ царь отидохъ.

Пратенныйтъ отъ Болеслава да дири Пулосскаго завърнѣ ся на четвъртыйтъ день. Той бѣ вървѣль на слѣдъ него до 15 левгы далеко отъ столицѣтъ; но Зарепа като съгледалъ едно непознато лице давърви все на нѣзоркы слѣдъ коляскѣтъ, турилъ си омышелъ за него; за туй далъ заповѣдь и четьрма отъ дружината му ся скривать задъ едно пѣрище и като улавятъ реченныйтъ мой бѣрзоконникъ, завеждатъ го прѣдъ Пулосскаго. Той съ пищовтъ въ рѣкѣ накарва го да ся искаже кой е отъ кѣдѣ е, и защо ходи. И тебе подирѣ Ловинскаго ще тя проводѣ, рекль му той; кажи му отъ моїхъ странѣ, че нѣма да избѣгне отъ праведното ми мщенїе. Слѣдъ това вързватъ му очитѣ така, щото, нито дѣ сѣ го водили, нито дѣ сѣ го държѣли можаше нѣщо да расправи; подирѣ три дни като му вързватъ пакъ очи-